

kleur groen
Thema: Een sprekende ezel

ds. Bettie Woord
Organist Stefan Potman
Lector: Cathrien van Verschuer

Welkom

Stilte

Aansteken tafelkaarsen

Zingen vers 1 en 2 op de melodie van 'Komt nu met zang' lied 415 uit het oude liedboek

1. Dat U er bent, dat gaan wij vieren,
Majesteit, die bij name kent
al wat er leeft, mensen en dieren:
dat U ons aller Vader bent!
De hemel lacht –
wij steken de vlag
voor U, o Koning, uit;
U opent en U sluit!

2. Dat U ons helpt, dat gaan wij vieren,
Koning, die voor ons vechten zult!
Angst en paniek: leeuwen en beren,
sissende slangen, overall!
Hielp U ons niet,
wij redden het niet,
wij waren eeuwig dood –
o God, wat bent U groot!

Bemoediging en groet

Zingen op de melodie van lied 415 uit het oude liedboek; 'Komt nu met zang' vers 3

3. Dat U ons kent, dat gaan wij vieren,
U sluit voor ons de leeuwenmuil!
Zweet brak ons uit, zenuwen gierden –
U haalt ons levend uit de kuil!
Wie op U bouwt,
op U vertrouwt,
hoort boven alles uit
uw stem: Mens, kom eruit!

Gebed om ontferming

Zingen lied 885

1. Groot is uw trouw, o Heer, mijn God en Vader.
Er is geen schaduw van omkeer bij U.
Ben ik ontrouw, Gij blijft immer dezelfde,
die Gij steeds waart; dat bewijst Gij ook nu.

refrein:

Groot is uw trouw o Heer, groot is uw trouw o Heer, iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig had, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer, aan mij betoond.

2. Gij geeft ons vrede, vergeving van zonden,
en uw nabijheid, die sterkt en die leidt;
kracht voor vandaag, blijde hoop voor de toekomst.
Gij geeft het leven tot in eeuwigheid.

refrein

Gebod

Zingen lied 104 vers 3 en 4

3. Uw bronnen zenden beken in het dal,
zij storten neer als steile waterval,
verbreden zich tot rustige rivieren.
Van alle kant verzamelen zich de dieren.
Zij komen langzaam nader uit het bos,
woudezels stappen op het zachte mos
het water tegemoet om er te drinken.
Vogels doen overal hun lied weerklinken.

4. Gij drenkt de bergen uit het hoge zwerk,
de vruchtbaarheid der aarde is uw werk.
De dieren grazen in de malse weiden,
de sikkel gaat de rijpe halmen snijden.
De wijn verheugt het hart, en voedzaam brood geeft Gij genoeg voor aller mensen nood.
Zie op de Libanon Gods cederbomen,
zij staan verzadigd door zijn regenstromen.

Schriftlezing Numeri 22:20-35

20 's Nachts verscheen God aan Bileam en zei: 'Als die mannen gekomen zijn om je te ontbieden, ga dan maar met hen mee. Maar je mag alleen doen wat Ik je opdraag.'

21 De volgende morgen maakte Bileam zich gereed, zadelde zijn ezelin en ging met de Moabitische leiders mee.

22 Maar nauwelijks was hij op weg, rijdend op zijn ezelin en vergezeld door twee van zijn dienaren, of God ontstak in woede. De engel van de HEER ging op de weg staan om Bileam tegen te houden.

23 De ezelin zag de engel van de HEER op de weg staan, met een getrokken zwaard in de hand, en ze ging opzij, van de weg af het veld in. Bileam sloeg de ezelin om haar weer naar de weg te drijven.

24 Hierop ging de engel van de HEER op een smalle weg tussen de wijngaarden staan. Aan weerszijden was een muur.

25 Toen de ezelin de engel van de HEER zag, drukte ze zich tegen de muur, zodat Bileams voet bekneld raakte. Weer sloeg hij haar.

26 De engel van de HEER ging opnieuw een stuk verderop staan, in een nauwe doorgang, waar geen ruimte was om naar links of rechts uit te wijken.

27 Toen de ezelin de engel van de HEER zag ging ze liggen, met Bileam nog op haar rug. Bileam werd woedend en sloeg de ezelin met een stok.

28 Toen opende de HEER de mond van de ezelin. Ze vroeg Bileam: 'Wat heb ik u misdaan, dat u me nu al drie keer geslagen hebt?'

29 'Je solt met me, 'zei Bileam. 'Als ik een zwaard bij me had, dan had ik je allang gedood!'

30 De ezelin vroeg Bileam: 'Ben ik niet de ezelin waarop u al uw hele leven rijdt? Heb ik me soms eerder zo gedragen?' 'Nee, nooit, 'antwoordde hij.

31 Toen opende de HEER Bileam de ogen, zodat hij de engel van de HEER op de weg zag staan, met het getrokken zwaard in de hand. Hij knielde en boog diep voorover.

32 De engel van de HEER vroeg hem: 'Waarom heb je je ezelin nu al drie keer geslagen? Ik ben gekomen om je tegen te houden; doordat Ik hier sta is de weg afgesloten.

33 Driemaal zag je ezelin Mij, en driemaal is ze voor Me opzij gegaan. Had ze dat niet gedaan, dan had Ik jou gedood maar haar in leven gelaten.'

34 Bileam zei tegen de engel van de HEER: 'Ik heb gezondigd, want ik wist niet dat U tegenover mij stond. Maar als wat ik doe slecht is in uw ogen, ga ik terug naar huis.'

35 De engel van de HEER zei tegen Bileam: 'Ga maar met die mannen mee. Maar je mag alleen zeggen wat Ik je opdraag. 'Dus ging Bileam met Balaks gezanten mee.

Zingen lied 104 vers 5

5. Daar nestelen vogels in de hoge kruin, bewonen eibers een cipressentuin. De steenbok klautert op de hoge toppen, in holen kan de klipdas zich verstoppen. Gij deelt de tijd in naar de stand der maan en doet de zon, nog dralend, ondergaan. Dan worden in het bos de dieren wakker, rumoerig breken zij zich door de takken.

Schriftlezing Nummeri 24:10-19

10 Toen werd Balak woedend op Bileam. Hij balde zijn vuisten en zei: 'Ik heb u laten roepen om een vloek over mijn vijanden uit te spreken, maar u hebt hen nu al drie keer gezegend.

11 Verdwij, ga terug naar waar u vandaan komt. Ik had beloofd dat ik u rijk zou belonen, maar u loopt die beloning mis – door toedoen van de HEER.'

12 Bileam antwoordde: 'Ik heb al tegen uw gezanten gezegd:

13 "Ook al gaf Balak me al het zilver en goud uit zijn paleis, dan nog zou ik niets kunnen doen dat ook maar enigszins ingaat tegen het bevel van de HEER. Uit mezelf kan ik niets ondernemen; alleen wat de HEER zegt, zal ik zeggen."

14 Goed, ik ga terug naar mijn eigen land. Maar eerst zal ik u laten weten wat dit volk uw volk in de toekomst zal aandoen.'

15 Daarop hief hij deze orakelspreuk aan: 'Zo spreekt Bileam, de zoon van Beor, zo spreekt de man wiens oog geopend is,

16 zo spreekt hij die Gods woorden hoort, die weet wat de Allerhoogste weet en ziet wat de Ontzagwekkende toont, in vervoering, met ontsloten ogen:

17 Wat ik zie is niet in het heden, wat ik waarneem is niet nabij. Een ster komt op uit Jakob, een scepter uit Israël. Hij verbrijzelt Moab de slapen, de kinderen van Set slaat hij neer.

18 Het land van zijn vijand verovert hij, het land van Edom en Seïr. Israël wordt machtig en sterk,

19 uit Jakob staat een heerser op. Wie ontkomt uit de stad brengt hij om. '

Zingen lied 104 vers 6 en 10

6. En in het duister klinkt een hese schreeuw,
zijn voedsel zoekend brult de jonge leeuw.
Aan God de Here zelf vraagt hij om spijze.
De dag breekt aan, de morgenzon gaat rijzen:
het wordt weer stil, loom en verzadigd keert
hij naar zijn hol, waar niets zijn sluimer deert.
De mens treedt in het licht
en gaat zijn plichten getrouw tot aan de avond toe verrichten.

10. Ik zal de HEER lofzingen levenslang,
zolang ik ben wijd ik Hem mijn gezang.
Behage Hem het lied dat ik Hem wijdde,
dan zal ik steeds mij in de Heer verblijden.
De aarde wordt van alle zondaars rein,
de goddelozen zullen niet meer zijn.
Loof, halleluja, loof, mijn ziel, de Here,
alles in allen zal Hij triomferen.

Overdenking

Muzikaal intermezzo

Zingen lied 919

1. Gij die alle sterren houdt
in uw hand gevangen,
Here God, hoe duizendvoud wekt Gij ons verlangen!
Ach, ons hart / is verward,
leer het op uw lichte hoge rijk zich richten.

2. Want de lichten die wij zelf
aan de hemel stelden,
glinsterend in het zwart gewelf,
sterren, ongetelde, - al hun glans / dooft nochtans,
dan is heel ons leven
door de nacht omgeven.

3. God, is dan wat U verliet uit uw hand gevallen?
Mist Gij onze wereld niet bij uw duizendtallen?
Blijf niet ver, / doe één ster in de nacht ons gloren,
of wij zijn verloren!

4. Christus, stille vaste ster, o Gij licht der lichten,
waarnaar wij van her en der onze schreden richten, -
geef ons moed; / 't is ons goed U te zien, getrouwe,
uw hoog rijk te aanschouwen.

Mededelingen uit de gemeente

Gebed, stil gebed afgesloten met het Onze Vader

Dienst van de gaven

Zingen slotlied 825 vers 1, 2 en 3

1. De wereld is van Hem vervuld, die 't kennen gaat te boven, wiens heerlijkheid ons
is verhuld, in vonken licht verstoven.
Geen mensenoog heeft Hem gezien wien elk zijn tempel bouwt, in wien onwetend wij
geloven.

2. Maar Hij die in de aanvang schiep de hemel en de aarde,
die al wat is tot aanzijn riep,
de ongeëvenaarde,
woont niet in tempels; er is niets
dat Hem ontbreekt, - hoe zou Hij iets uit mensenhand aanvaarden?

3. Hij blies ons van zijn adem in. Hij, hemelhoog verheven, heeft ons in Adam één
begin, één levensdoel gegeven:
te wonen op zijn aarde, waar het goed is, goed om met elkaar in zijn verbond te leven.

Zegen